

ПАТРІОТКА, СПОВНЕНА НАЦІОНАЛЬНОЇ І ЛЮДСЬКОЇ ГІДНОСТІ

Світлої пам'яті Стефанії Юсько (1918—2007)

Професор Стефанія Юсько — лікар-педіятр, перша українка-галичанка — професор медицини (1970), почесний член УЛТ у Львові (1995).

Народилася 1 грудня 1918 року на Тернопільщині. 1936 року закінчила Українську гімназію у Львові, 1941 — медичний факультет Львівського університету. За студентських часів була членом „Медичної громади“. Здобувши диплом лікаря, залишилася працювати на кафедрі шпитальної педіатрії, якою у той час завідував всесвітньо відомий вчений професор Ф. Гроєр. На цій кафедрі захистила кандидатську, а потім докторську дисертації, отримала звання професора. Протягом 1970—1977 років завідувала кафедрою факультетської шпитальної педіатрії ЛДМІ. Авторка близько 80 наукових праць із проблем патології дітей періоду новонародженості та раннього віку. У 1977 році подала заяву про вихід на пенсію.

Відійшла у вічність 13 серпня 2007 року, похована на Личаківському цвинтарі у Львові.

Професор С. Юсько була рішучою і сміливою людиною, громадянкою-патріоткою, сповненою національної гідності. У часи російського засилля, коли багато її краян переходило на чужу мову, Стефанія Михайлівна завжди і всюди принципово виступала і розмовляла тільки українською. Через те й поплатилася посадою завідувачки кафедри. Вчила молодих бути завжди сміливими і принциповими, а не безхребетними „хохлами“. Вважала, що свідомі українці повинні прагнути обіймати високі провідні посади (у тому й у правлячій тоді Комуністичній партії), але не забувати водночас, хто ми є і завжди проводити українську національну політику.

Чудовим промовцем, кваліфікованим, співчутливим і безкорисливим лікарем, рішучою і наполегливою, водночас скромною і простою у спілкуванні з будь-ким, незалежно від посади і його становища в суспільстві, справжньою патріоткою, сповненою почуття національної і людської гідності — такою назавжди запам'яталася професор Стефанія Юсько всім, хто її знав.

Ю.В.